

بهینه سازی بیمه اتومبیل^(۱) در مالزی

ترجمه: فتحا... فتحی

این مقاله ترجمه متن سخنرانی آفای سی.اف.لیم در جلاس عمومی فدراسیون بیمه گران آسیائی و آفریقا^(۲) می باشد که از ۲۳ تا ۳۰ سپتامبر ۱۹۹۳ در کوالالامپور مالزی برگزار گردید.

طی دهه اخیر صنعت بیمه در مالزی دستخوش تغییرات بسیاری شده است. تغییرات مزبور اصلاحات ریشه ای و مثبتی را در شیوه های عملیاتی شرکت های بیمه عمومی موجب گردیده اند. برخی از این دگرگونی ها ناشی از میل به خوداصلاحی در مؤسسات و برخی دیگر نتیجه پیشرفت بنیادین قانونگذاری در امر بیمه می باشد.

درومورد بیمه اتومبیل اصول اساسی شامل طرحهای نظری تعیین مقررات وجه نقد - قبل از پوشش (۱۹۸۰)، طرح تعمیرگاه های مجاز (۱۹۸۲)، توافق بین شرکتی در زمینه بیمه اتومبیل (۱۹۸۶) و توافق بین شرکتی در مورد نمایندگی ها (۱۹۸۷) بوده است.

بدون تردید بیمه اتومبیل در مالزی همچنان نیاز به توجه ویژه دارد. به منظور وقوف کامل به روش مورد عمل صنعت بیمه اتومبیل در کشور مان، نخست لازم است مشکلات بازار مالزی را، که به هیچ وجه مختص کشور ما نمی باشد، مورد مذاقه قرار داد.

کل حق بیمه ناخالص صنعت بیمه عمومی در کشور مالزی در سال ۱۹۹۱ بالغ بر ۲۴۰۱ میلیون رینگیت^(۳) و حق بیمه تقریبی ۱۹۹۲ مبلغ ۲۷۸۳ میلیون رینگیت برآورده شده است. این ارقام به ترتیب نرخ رشد سالهای معادل ۲/۱ درصد و ۱۵/۹ درصد را نشان می دهند.

کل حق بیمه ناخالص رشته اتومبیل در سال ۱۹۹۱ به ۴۲/۵ درصد یا ۱۰۲۱ میلیون و در سال ۱۹۹۲ به ۴۴/۱ درصد یا ۱۲۲۷ میلیون رینگیت بالغ شده است. طی این دو سال نرخ رشد حق بیمه ناخالص در حدود ۲۰ درصد برآورده شده است. جداول ۱ و ۲ به ترتیب شامل جزئیات آماری درآمد حق بیمه و توزیع حق بیمه ناخالص می باشند. در طول سالهای ۱۹۸۹ تا ۱۹۹۲، میزان حق بیمه ناخالص اتومبیل با نرخ میانگین معادل ۲۴ درصد در سال رشد داشته است. ظاهرآ این ارقام سیار امیدوار کننده به نظر می رسد. اما همه ما به خوبی واقنیم که این فقط یک روی سکه است. سوابق وقوع خسارات اتومبیل در مالزی طی سالهای ۱۹۸۵ و ۱۹۹۱ در جدول بعد آمده است:

لازم است اصطلاحات «ACT» و «OTHERS» را در رشتۀ اتومبیل در کشور مالزی توضیح دهم؛ قانون حمل جاده‌ای^(۴) سال ۱۹۸۷ و مقدم بر آن دستورالعمل ترافیک جاده‌ای^(۵) در سال ۱۹۵۸، مالکان وسایط نقلیه در کشور را به اخذ بیمه‌نامۀ مسئولیت جراحات بدنی و فوت شخص ثالث به عنوان شرط لازم برای رانندگی در سطح جاده‌های مالزی ملزم نموده است. این پوشش اجباری بیمه، اجرای قانون «Act» را عملی می‌سازد. بخش «Others» تأمین کننده خسارات واردۀ به شخص بیمه‌گذار و نیز اموال شخص ثالث می‌باشد.

نسبت کل خسارات واردۀ برای مجموع «Act» و «Others» بطور ثابت از ۷۵ درصد در سال ۱۹۸۵ به حدود ۱۲۰ درصد در سال ۱۹۹۱ افزایش یافته است. آمار موجود به وضوح نشان می‌دهد که نسبت خسارات در پرتفوی بیمه اتومبیل از بخش قانون «Act» به طرز غیرقابل قبولی بالا بوده است. همین نسبت در بخش «Others» به نحو مطلوبی ثابت مانده و چنانچه به صورت منفرد درنظر گرفته شود، سوددهی نیز داشته است. هرچند در مالزی، برخلاف رویۀ مورد عمل در سایر کشورها، مسئولیت «Act» به عنوان رشتۀ ایده‌گرانه در بیمه اتومبیل محسوب نمی‌شود. البته در یک بررسی سطحی و با اکتفاء به آمار و ارقام ارائه شده تا اینجا، ظاهراً نقطۀ امید چندان روشنی برای بیمه‌گران اتومبیل در مالزی به چشم نمی‌خورد. اماً اعداد و ارقام مزبور را باید مورد تعمق قرار داد تا دستیابی به نکات اساسی آن میسر گردد.

جدول شماره ۱: درآمد حق بیمه

نگهداری	حق بیمه خالص ***		حق بیمه ناخالص ***		سال
	نسبت سهم	درصد تغییر	میلیون رینگت	درصد تغییر	
۷۲/۲	۱۲/۷	۷۲۷/۲	۱۳/۴	۱۰۰۶/۶	۱۹۸۲
۷۱/۴	۵/۵	۷۶۷/۵	۶/۷	۱۰۷۴/۴	۱۹۸۳
۷۵/۰	۱۲/۷	۸۸۵/۰	۷/۴	۱۱۵۲/۷	۱۹۸۴
۷۵/۷	۶/۲	۹۱۸/۹	۵/۳	۱۲۱۴/۵	۱۹۸۵
۷۵/۹	-۲/۶	۸۹۵/۰	-۲/۹	۱۱۷۹/۱	۱۹۸۶
۷۴/۲	-۰/۲	۸۹۲/۸	۲/۱	۱۲۰۲/۸	۱۹۸۷
۷۵/۶	۱۲/۸	۱۰۰۰/۷	۱۰/۰	۱۳۲۴/۱	۱۹۸۸
۷۶/۷	۲۲/۵	۱۲۴۶/۰	۲۲/۷	۱۶۲۴/۸	۱۹۸۹
۷۷/۲	۲۲/۶	۱۵۲۷/۰	۲۱/۸	۱۹۷۹/۱	۱۹۹۰
۷۶/۰	۱۹/۵	۱۸۲۴/۴	۲۱/۲	۲۴۰۱/۱	۱۹۹۱

*** حق بیمه ناخالص پس از کسر حق بیمه انکائی در مالزی

*** حق بیمه ناخالص پس از کسر حق بیمه های انکائی در مالزی و در کشورهای خارجی

جدول شماره ۲: توزیع حق بیمه ناچالص * بر حسب میلیون رینگت

جمع	متفرقه	آتومبیل			آتش سوزی	حمل و نقل	سال
		جمع	Others	ACT			
۱۰۰۶/۶	۲۸۲/۹	۲۵۷/۲	۲۰۹/۷	۹۷/۶	۲۶۶/۲	۹۷/۱	۱۹۸۲
۱۰۷۴/۴	۲۱۰/۵	۲۶۷/۱	۲۶۷/۹	۹۹/۲	۲۹۱/۱	۱۰۵/۷	۱۹۸۳
۱۱۰۲/۷	۲۲۲/۸	۴۱۰/۸	۲۱۰/۴	۱۰۰/۴	۳۰۰/۷	۱۰۷/۴	۱۹۸۴
۱۲۱۴/۵	۲۶۰/۲	۴۲۷/۴	۲۲۰/۸	۱۰۶/۶	۲۱۲/۹	۱۱۴/۰	۱۹۸۵
۱۱۷۹/۱	۲۲۹/۷	۴۲۷/۴	۲۱۱/۰	۱۱۶/۴	۲۱۵/۹	۹۶/۱	۱۹۸۶
۱۲۲۰/۸	۲۲۴/۷	۴۲۲/۲	۲۰۶/۰	۱۱۶/۲	۲۴۷/۸	۱۰۹/۱	۱۹۸۷
۱۲۲۴/۱	۲۴۵/۲	۴۷۱/۸	۲۰۵/۱	۱۱۶/۷	۲۶۶/۲	۱۲۰/۸	۱۹۸۸
۱۶۲۴/۸	۴۱۳/۱	۶۴۳/۴	۴۹۰/۱	۱۰۲/۷	۴۱۹/۶	۱۴۸/۷	۱۹۸۹
۱۹۷۹/۱	۵۰۰/۵	۸۱۲/۰	۶۲۹/۶	۱۸۲/۴	۴۸۸/۴	۱۷۸/۲	۱۹۹۰
۲۴۰۱/۱	۵۷۸/۶	۱۰۲۱/۰	۸۱۷/۸	۲۰۴/۲	۵۶۱/۵	۲۴۰/۰	۱۹۹۱

جدول شماره ۲: توزیع حق بیمه بر حسب سهم (درصد)*

جمع	متفرقه	آتومبیل			آتش سوزی	حمل و نقل	سال
		جمع	Others	ACT			
۱۰۰	۲۸/۲	۲۵/۵	۲۵/۸	۹/۷	۲۶/۷	۹/۶	۱۹۸۲
۱۰۰	۲۸/۹	۳۲/۱	۲۲/۹	۹/۲	۲۷/۱	۹/۹	۱۹۸۳
۱۰۰	۲۹/۰	۳۵/۶	۲۶/۹	۸/۷	۲۶/۱	۹/۳	۱۹۸۴
۱۰۰	۲۹/۶	۳۲/۲	۲۶/۴	۸/۸	۲۵/۸	۹/۴	۱۹۸۵
۱۰۰	۲۸/۸	۳۶/۳	۲۶/۴	۹/۹	۲۶/۸	۸/۱	۱۹۸۶
۱۰۰	۲۷/۰	۳۵/۰	۲۵/۴	۹/۶	۲۸/۹	۹/۱	۱۹۸۷
۱۰۰	۲۶/۱	۳۵/۶	۲۶/۸	۸/۸	۲۹/۲	۹/۱	۱۹۸۸
۱۰۰	۲۵/۴	۳۹/۶	۳۰/۲	۹/۴	۲۵/۸	۹/۲	۱۹۸۹
۱۰۰	۲۵/۳	۴۱/۰	۳۱/۸	۹/۲	۲۴/۷	۹/۰	۱۹۹۰
۱۰۰	۲۲/۱	۴۲/۵	۳۴/۰	۸/۵	۲۲/۴	۱۰/۰	۱۹۹۱

* حق بیمهای ناچالص پس از کسر حق بیمه انکانی در مالزی
منبع: گزارش سالانه مدیریت کل صنعت بیمه (DGI) ۱۹۹۲.^(۶)

نسبت خسارات واردہ (درصد)			حق بیمه‌ناخالص (میلیون رینگیت)			سال
جمع	Others	ACT	جمع	Others	ACT	
۷۵/۱	۶۵/۲	۱۰۴/۸	۴۲۷/۴	۳۲۰/۴	۱۰۶/۶	۱۹۸۵
۷۸/۹	۶۶/۸	۱۱۲/۴	۴۲۷/۴	۳۱۱/۰	۱۱۶/۴	۱۹۸۶
۷۸/۵	۶۷/۷	۱۰۹/۶	۴۲۲/۲	۳۰۶/۰	۱۱۶/۲	۱۹۸۷
۹۴/۹	۶۷/۸	۱۷۳/۲	۴۷۱/۸	۳۵۵/۱	۱۱۶/۷	۱۹۸۸
۸۵/۹	۶۷/۰	۱۴۴/۰	۶۴۲/۴	۴۹۰/۷	۱۵۲/۷	۱۹۸۹
۹۱/۱	۵۸/۹	۱۹۸/۶	۸۱۲/۰	۶۲۹/۶	۱۸۲/۴	۱۹۹۰
۱۲۰/۶	۶۸/۵	۲۲۱/۹	۱۰۲۱/۰	۸۱۷/۸	۲۰۳/۲	۱۹۹۱

منبع: گزارش سالانه مدیریت کل صنعت بیمه (DGI) ۱۹۹۲.

مدیریت کل صنعت بیمه در گزارش سال ۱۹۹۲ خود اظهار داشتند که نسبت مجموع خسارات در سال ۹۱ یعنی ۹۱ درصد بدترین نتیجه‌ای است که تاکنون در سوابق ثبت گردیده است. لیکن پس از توضیحات رین‌بینانه زیر، کم و کیف این ادعا وضوح بیشتری یافت:

الف - افزایش زیانبار نسبت خسارات واردہ از سال ۱۹۹۰ تا ۱۹۹۱ که معادل ۲۹/۵ درصد می‌باشد، فقط مربوط به دو شرکت بیمه بود.

ب - پس از مستثنی کردن دو شرکت فوق، نسبت خسارات واردہ در رشتۀ اتومبیل در سال ۹۰ بالغ بر ۳/۸۷ درصد و در سال ۹۱ ۵/۷۵ درصد خواهد بود.

پ - در ادامه گزارش به نکات بر جسته‌تری نیز اشاره شده است: تعداد شرکتها بیمه‌ای که دارای نسبت خساراتی بیش از ۱۰۰ درصد بوده‌اند از ۱۴ شرکت در سال ۹۰ به ۱۰ شرکت در سال ۹۱ تقلیل یافته بود. ۱۰ شرکت مذبور ۹/۴۳ درصد از کل درآمد حق بیمه اتومبیل را به خود اختصاص داده و میانگین نسبت خساراتی معادل ۵/۱۸۵ درصد را دارا بودند.

سهم بازار (درصد)		تعداد شرکتها		میانگین نسبت خسارات وارده (درصد)		نسبت خسارات وارده (درصد)	
۱۹۹۱	۱۹۹۰	۱۹۹۱	۱۹۹۰	۱۹۹۱	۱۹۹۰		
۴۳	۴۷/۴	۱۰	۱۴	۱۸۵/۵	۱۱۷/۷	٪ ۱۰۰	٪ ۱۰۰
۲۶/۶	۲۴/۶	۱۶	۱۷	۸۰/۷	۸۹/۲	٪ ۱۰۰ تا ٪ ۷۰	٪ ۱۰۰
۲۹/۵	۲۸/۰	۲۷	۱۱	۵۸/۶	۷۵/۶	٪ ۷۰	٪ ۷۰

تعداد بیمه‌گران دارای نسبت خسارت بین ۷۰ تا ۱۰۰ درصد از ۱۷ شرکت در سال ۹۰، به ۱۶ شرکت در سال ۹۱ تقلیل یافته بود. این بیمه‌گران در مجموع ۲۶/۶ درصد پرتفوی بیمه‌نامه‌های صادره را از آن خود ساخته و نسبت خسارت مرکبی معادل ۷/۸۰ درصد داشته‌اند.

از سوی دیگر، تعداد بیمه‌گرانی که دارای نسبت خسارت زیر ۷۰ درصد بوده‌اند از ۱۱ شرکت در سال ۹۰ به ۲۷ شرکت در سال ۹۱ افزایش یافته بود. این ۲۷ شرکت ۲۹/۵ درصد کل حق بیمه دریافتی را به خود اختصاص داده و میانگین نسبت خسارتی معادل ۵۸/۶ درصد را دارا بوده‌اند. همچنین در تحلیل نسبتهای خسارات واردۀ در سالهای اخیر باید نکته‌ای را از نظر دور نداشت و آن اقدام مؤثر بیمه‌گران بوده است در الحق شرایط پیش‌بینی ذخائیری برای خسارات اعلام شده و نیز خساراتی که تحقق یافته ولی اعلام نشده‌اند. چراکه این امر موضوع تأخیر در تشخیص خسارات طی سالهای نخست را آشکار می‌سازد.

جدول فوق یافته‌های مدیریت کل صنعت بیمه (DGI) را که فوقاً شرح داده شد، خلاصه نموده است:

نتیجه‌گیری مدیریت کل بیمه از یافته‌های فوق این بود که «به استثناء ۱۰ شرکت، که دارای نسبت خسارت بیش از ۱۰۰٪ می‌باشند، اکثریت بیمه‌گران در سوابق خسارتی رشته اتومبیل خود روند اصلاحی قابل توجهی را طی نموده‌اند.» و این موضوع ثابت می‌کند که در صورت پذیرفتن حساب شده خطر و کنترل مطلوب خسارات، لزوماً فعالیت بیمه‌گری در رشته اتومبیل زیان‌آور نخواهد بود.

قبل از سال ۱۹۸۵ معضلات بسیاری گربه‌گیر صنعت بیمه عمومی مالزی بوده است که ذیلاً به شرح مشخصات آنها می‌پردازیم. چنانکه ملاحظه خواهید کرد، اغلب مشکلات مستقیماً مربوط به بیمه اتومبیل است.

الف - فلسفه و استراتژی هائی که مشترکاً اصرار بر افزایش حق بیمه داشتند تا سوددهی بیمه جریان نقدینگی^(۷). و همین امر علت و معلول سلطه پرسنل متخصص درامر بازاریابی و فروش در رده‌های بالای سلسله مراتب شرکتها و نقصان اصول بنیادین بیمه نزد شهامتاران و مدیران این صنعت گردید.

ب - کنترل ناقص، برویه در فعالیت‌های بیمه‌گری از جمله پذیرش خطرها، صدور بیمه‌نامه‌ها و الحاقیه‌های مربوطه و نیز پرداخت خسارات.

پ - سطح بالای هزینه‌های مدیریتی که در طول سالیان افزایش یافته است. بطور مثال از سال ۱۹۸۰ تا ۱۹۸۵ از ۱۸/۹ به ۲۳/۴ درصد از درآمد حق بیمه.

ت - بالا بودن هزینه بازاریابی به دلیل پرداخت کارمزدهای کلان به واسطه‌ها.

ث - بالا بودن هزینه جبران خسارات - کارگاهها و تعمیرگاهها دائماً هزینه خدمات خود را

افزایش داده بودند. هیچگونه توافقی در مورد تعریف حق الزحمه پزشکان و وکلا به عمل نیامده بود. هزینه‌های حقوقی و پزشکی و همچنین مبالغ آراء دادگاهها در طول سالها افزایش یافته بود. ج - تعیین نرخ و کاهش نرخها بدون داشتن تخصص لازم و به دلیل وجود رقابت. هیچگونه پایه اطلاعاتی متمرکزی در رشته‌های مختلف فعالیت‌های بیمه‌ای موجود نبود.

ج - حق بیمه‌های عمومی و عدم جمع آوری فعالانه حق بیمه‌های جاری. در پایان سال ۱۹۸۵ مبلغ ۳۱/۲ میلیون رینگیت درآمد حق بیمه برای مدتی پیش از یکسال به صورت عموم باقی مانده بود. در پایان سال ۱۹۸۶ این مبلغ به ۶۶/۳ میلیون رینگیت بالغ شد.

ح - واسطه‌گری غیرتخصصی و عدم ایجاد قانونمندی در فعالیت واسطه‌ها از سوی بیمه‌گران. خ - پیش‌بینی ناقص میزان خسارات.

د - تقلیب - بویژه در بیمه اتومبیل و از سوی:

- بیمه گذاران

- ارزیابان خسارات

- تعمیرگاهها

- عاملین کامپونهای یدک‌کش

- کارکنان شرکتهای بیمه

- پزشکان و وکلا

ذ - مشکلات بیمه چریان نقدینگی - که منجر به رقابت بیشتر و فشرده‌تر و نیز کاهش نرخها جاری می‌شد.

ر - عدم رعایت تعریف‌ها و توافق‌های بازار و عدوی از محدودیت پرداخت کارمزدها.

ز - تأخیر و تعویق در امر رسیدگی و تسویه خسارات و نزول اعتبار شرکتها نزد عموم.

چنانچه بگوئیم صنعت بیمه مالزی پیش از سال ۱۹۸۰ به طور جدی از قدان دانش حرفه‌ای رنج می‌برده است، حق مطلب را ادا نکرده‌ایم. با وجود تمامی مشکلات، این صنعت از موهبت داشتن افرادی متعهد به حذف فساد در دستگاه اجرائی و بسط دانش حرفه‌ای صنعت بیمه برخوردار بوده است.

شیوه‌های عملی بھینه سازی:

استراتژی اتخاذ شده با بکارگیری شیوه‌ای چندجانبه به صورتی فراگیر زمینه‌های ذیل را شامل می‌گردید:

الف - کنترل هزینه‌های فروش

ب - حرفه‌ای کردن و تنظیم سیستم واسطه‌گری

پ - مبارزه با تقلب و کنترل تعمیرگاهها

ت - ایجاد سیستم کنترل مراحل صدور و عملیات بیمه‌ای

کنترل هزینه‌های فروش

بازار بیمه اتومبیل در مالزی توسط تعرفه‌ای خاص هدایت می‌گردد. تعریف مزبور مقررات عمومی، مفاد بیمه‌نامه، الحاقیه‌ها و جداول نرخ‌بندی اتومبیل‌های خصوصی، وسائل حمل تجاری، موتورسیکلت‌ها و نیز بیمه خرید و فروش اتومبیل را شامل می‌شود. یکی از اهداف اعمال این تعرفه، ایجاد دامنه نوسان ترازی است که بر مبنای آن بیمه‌گران، بازار را هدایت می‌کنند. تعرفه بیمه اتومبیل همچنین «قوانین نمایندگی‌ها» را که حاکم بر میزان کارمزد پرداختی به واسطه‌ها می‌باشند تعیین می‌نماید.

صنعت بیمه مالزی پس از طرح موافقت بین شرکتی آتش‌سوزی (ICAF)^(۸) در سال ۱۹۸۵، موافقت‌نامه بین شرکتی رشتۀ اتومبیل (ICAM)^(۹) را نیز در اول مارس ۱۹۸۶ مطرح نمود. ICAM نیز مانند ICAF توافقی بود که به اعضاء تمامی بیمه‌گران عمومی رسید و هدفش به اجراء گذاردن کلیه جوانب شرایط تعرفه بیمه اتومبیل بوده است. بر جسته‌ترین نکته توافق ICAM را می‌توان اعمال محدودیتهاشی بر حداکثر کارمزد پرداختی به واسطه‌ها به شمار آورد. البته علاوه بر تأویل و تفسیر دوباره قوانین، ICAM دو عامل تسهیل در فعالیت‌های بیمه اتومبیل ایجاد نمود. نخست توافقی که جهت تشکیل «نیروی عملیات بازرسی» برای انجام بازرسی‌های معمول در فعالیت‌های اعضاء، کنندگان موافقت‌نامه و حصول اطمینان از اجرای مفاد آن به عمل آمد، و دوم تعیین جریمه‌هایی که برای اعضاء خاطی از مقررات مورد توافق در نظر گرفته شده بود.

علاوه بر موارد فوق، ذکر این نکته ضروری است که مسئولین بر تلاش‌های این صنعت در جهت تنظیم هزینه‌های فروش خود و رساندن آن به سطحی معقول صحّه گذارده و در صدد پشتیبانی از آن برآمدند.

آن اعمال حداکثر محدودیت کارمزدها را برای تمامی رشتۀ‌های عمومی بیمه از اول ژانویه ۱۹۹۱ قابل اجراء دانستند. (رجوع شود به جدول ضمیمه) «مجموعه رهنمودهای کنترل هزینه‌های عملیاتی فعالیت‌های عمومی صنعت بیمه» نیز در مورد روند افزایش نسبت هزینه‌های مدیریتی بیمه‌گران تنظیم گردید و حدود هزینه‌های مزبور را در بخش خدمات مستقیم بیمه‌های عمومی به میزان ۲۰٪ حق بیمه ناخالص مستقیم طی دوره مابین ۱۹۹۱ تا ۱۹۹۳ تعیین نمود. به همین ترتیب از سال ۱۹۹۴، هزینه‌های مدیریتی در بخش خدمات مستقیم بیمه‌های عمومی تا میزان ۱۵٪ حق بیمه ناخالص مستقیم محدود خواهد شد.

حرفه‌ای کردن^(۱۰) و تنظیم سیستم واسطه‌گری

از سال ۱۹۸۵ صنعت بیمه مالزی و سط «مؤسسه بیمه‌های عمومی مالزی»، با هدف کاستن

میزان معضلات ناشی از سیستم واسطه‌گری چندلایه‌ای را در کشور دنبال نموده است.

پیش از آن عدم توافق بیمه‌گذاران با برخی بیمه‌گران بدین معنا بود که نماینده بیمه می‌توانست بیمه‌گذار را چندین بار به بیمه‌گران متفاوت رجوع داده و بیمه‌گران مورد معامله خود را نیز براساس مبلغ کارمزدها و شرایطی که برای واسطه قابل می‌شدن بروگزیند. در سال ۱۹۸۸ مؤسسه بیمه‌های عمومی مالزی در صدد برآمد تا به منظور تنظیم و پیشبرد امر توسعه شبکه نماینده‌گاهی بیمه در مالزی، نسبت به ثبت رسمی تمامی نماینده‌گان بیمه‌های عمومی اقدام نماید. لذا در اول ژانویه ۱۹۸۸ صنعت بیمه موافقت بین شرکتی نماینده‌گاه را به مورد اجراء گذارد.

از جمله پیش‌بینی‌های این توافق‌نامه علاوه بر اعمال محدودیتهای تعلق کارمزد، اعمال تدبیر انضباطی در مورد نماینده‌گانی بود که در چارچوب اصول اخلاقی پذیرفته شده در امر واسطه‌گری عمل نمی‌نمودند. همچنین اقدام به ثبت نماینده‌گان بیمه موجب شد اطلاعات بسیار مفیدی برای آموزش نیروی بخش نماینده‌گاه‌ها در صنعت بیمه جمع آوری گردد. بدون تردید، ایجاد فرصت و تسهیلات تحصیلی برای نماینده‌گان بیمه یگانه راه حرفه‌ای کردن تشکیلات آنان است.

مبازه با تقلب^(۱۱) در بیمه اتمبیل

شرکت بیمه اتکائی مونیخ ری^(۱۲) تخمین می‌زنده دامنه تقلب در صنعت جهانی بیمه از ۳۰ تا ۵۰ درصد درآمد حق بیمه ناخالص مناطق صنعتی جهان را فرا می‌گیرد. حتی وسعت آشفته بازار تقلب از این نیز بیشتر است. مونیخ ری همچنین اعلام داشته که، «برحسب کشور و رشتۀ بیمه‌ای موردنرسی، برآورد می‌شود که خسارات پرداختی در نتیجه انجام تقلبات در صنعت بیمه، میزان ۵۰ درصد از درآمد حق بیمه را به خود اختصاص می‌دهند». هر چند جدول زیر جامع و مانع نیست، لیکن برای دریافت اهمیت معضل تقلب در صنعت بیمه جهانی قیاس مطلوبی به دست می‌دهد. بانک نگارای مالزی^(۱۳) در مقدمه‌ای بر مجموعه دستورالعمل‌های مبارزه با تقلب در بیمه اتمبیل، که براساس تعیین معیارهای موجود در صنعت بیمه تدوین گردیده، اظهار می‌دارد: «تقلب در صدور بیمه‌نامه، دریافت حق بیمه و نیز تسویه خسارات با کاهش حق بیمه و افزایش خسارات منجر به صدمات جدی بر میزان بهره‌وری بیمه در رشتۀ اتمبیل می‌شود. باید تدبیر باز دارنده‌ای برای توقف تقلب به کار گرفت. مجموعه صنعت بیمه هر چه سریعتر باید دست به دست هم دهنده و حلقة نظارت بر فعالیت کارکنان، واسطه‌ها، ارزیابان و تعمیرگاهها را هرچه

تنگ‌تر نمایند تا اقدامات سوء و فساد موجود تا حد قابل ملاحظه‌ای کاهش یابد. این تقلب‌ها نه تنها از سوددهی بازار بیمه‌گران می‌کاهد، بلکه بر میزان حق بیمه‌هایی که باید از بیمه‌گذاران درستکار دریافت شود نیز تأثیر می‌گذارد، لذا انجام اقدامات مثبتی جهت به حداقل رساندن تقلب در سیستم بیمه‌گری بسیار حیاتی می‌نماید».

حدود تقریبی تقلب در صنعت بیمه (کلیه رشته‌ها)	
دامنه تقریبی	منبع
تا ۱۵ درصد (فقط اتومبیل)	انجمن بیمه‌گران بریتانیا ^(۱۴)
۱۰ تا ۱۵ درصد	انستیتوی بازداری جرائم در بیمه ^(۱۵) (ایالات متحده آمریکا)
۱۰ تا ۱۵ درصد	«میزان تقلب در بیمه» ^(۱۶) از مونیخ ری مونیخ‌ری (برآورد جهانی)

واضح است که جلوگیری، کلید متوجه ساختن تقلب‌ها علیه بیمه‌گران است. بنابراین، بیمه‌گران می‌باید تمامی مراحل کار و بویژه امر صدور بیمه‌نامه‌ها را تحت کنترل شدید قرار دهند. اگر نظارت را در امر صدور متمرکز ننماییم، تقلب در صنعت بیمه به حداقل خواهد رسید.

اعمال کنترل بر مراحل صدور و عملیات بیمه‌ای

اگر اقدامات بازدارنده را کلید کاستن از میزان تقلب‌ها علیه بیمه‌گران بدانیم، پس اعمال اینگونه تدابیر در مرحله صدور بیمه‌نامه بسیار حیاتی است. و در آن صورت مهارت‌ها و اندوخته‌های تجربی بیمه‌گر اتومبیل اهمیت خاصی می‌باید. ناگفته نماند که این امر در مورد سایر رشته‌های صنعت بیمه نیز مصدق دارد.

به مظور آموزش کارکنان صنعت بیمه و واسطه‌ها در زمینه توسعه مهارت‌ها در امر صدور بیمه‌نامه، تلاش‌های فراوانی صورت پذیرفته و از این پس نیز ادامه خواهد یافت. بدون تردید تکیه بر دانش بیمه‌ای به خودی خود بسیار مهم است، لیکن امروزه تغییر جهتی به سوی مهارت‌های عملی نیز در حال شکل گرفتن است. برای مثال پرستن خسارت را می‌باید به نحوی آموزش داد که از توانائی کافی ایشان در تشخیص به موقع تقلب‌های بالقوه یقین حاصل آید.

از سال ۱۹۹۰ بیمه‌گران ملزم به صرف حداقل استاندارد مقرر برای هزینه‌های آموزشی شده‌اند. برای سال ۱۹۹۲، هزینه‌های مزبور در سطح ۱/۵ درصد حقوق ناخالص پرداختی سال قبل هر بیمه‌گر ثابت گردید. بیمه‌گرانی که این تشخیص بودجه را انجام نمی‌دهند، موظفند

مالیاتی برای تکمیل سرمایه آموزشی انتستیتوی بیمه مالزی و با هدف آموزش عمومی کارکنان صنعت بیمه، پردازند.

همچنین بیمه گران به منظور اعمال کنترل بیشتر در امر صدور بیمه‌نامه، حضور مستقیم خود را از طریق ایجاد شعب در شهرهای کوچکتر افزایش داده‌اند. در سال ۱۹۹۲، مدیریت کل صنعت بیمه ایجاد ۳۲ شعبه جدید را تصویب نمود. و در حال حاضر ۴۷۸ شعبه در سراسر کشور مالزی تحت مدیریت عملیاتی بیمه گران عمومی یا مرکب مشغول به فعالیت هستند. در خاتمه باید آور شد که بطورکلی، تمامی این تلاشهای منظور ایجاد شرایطی معقول و محیطی مساعدتر برای فعالیت بیمه گران مالزیائی صورت پذیرفته است.

حداکثر نرخ کارمزد دلالی و نمایندگی بیمه (بر حسب حق بیمه ناخالص)

دلالی	نمایندگی	رشته بیمه‌ای
%۰.۵	%۱۰	اتومبیل

آتش‌سوزی (تعرفه جاری)

خطرهای با نرخ ناخالص تعرفه	%۷/۵	%۴۰
خطرهای با نرخ ویژه	-	%۱۵
خطرهای با نرخ ثابت	-	%۱۵

آتش‌سوزی (تعرفه اصلاحی)

حمل دریائی، هوائی و زمینی	%۱۵
---------------------------	-----

مهندسی (شامل C.A.R و E.A.R)	%۱۵
-----------------------------	-----

* اوراق قرضه (۱۷)

ساایر رشته‌ها	%۲۵
---------------	-----

میزان کل هزینه‌های مدیریتی

حق بیمه مستقیم	%۲۰	۱۹۹۱ تا ۱۹۹۳
----------------	-----	--------------

از ۱۹۹۴ به بعد	%۱۵
----------------	-----

نتیجه

این مقاله بر خلاف آنچه از عنوان آن بر می‌آید، در پی ارائه طرحی برای افزایش سوددهی بازار بیمه اتومبیل نیست؛ بلکه هدف از این بحث شرح اقداماتی است که ماتا به حال در مالزی انجام داده، و در آینده نیز ادامه خواهیم داد، تا بیمه اتومبیل در نظر بیمه گرانش، که در حال حاضر حتی با فکر ورود به بازار آن نیز مخالفند، کمتر در دنیاک جلوه نماید. پس ما نیز، مانند ۲۷ شرکتی که ۳۰٪ بازار بیمه اتومبیل مالزی را در سال ۱۹۹۲ بامیانگین نسبت خساراتی معادل ۵۸/۶ درصد به خود اختصاص دادند، ادعا می‌کنیم که بیمه در رشتۀ اتومبیل می‌تواند سوددهی داشته باشد. و باز از آنجا که موفقیت در نفس سفراست و نه رسیدن به مقصد، ماناگریز از آنیم که در راه آرمان خود پایمردی کنیم.

پی‌نوشت

۱ - Underwriting Motor Profitably - The Malaysian Approach

۲ - Federation of Afro - Asian Insurers and Reinsurers

۳ - هر رینگت برابر ۳۶۷۶، دلار آمریکا است.

۴ - (The Road Transport Act)

۵ - (The Road Trafic Ordinance)

۶ - The Director - General of Insurance

۷ - Cash - flow - Underwriting

۸ - Inter - Company Agreement on Fire

۹ - Inter - Company Agreement on Motor

۱۰ - Professionalizing

۱۱ - Fraud

۱۲ - Munich Re

۱۳ - Bank Negara Malasyia

۱۴ - Association of British Insurers

۱۵ - Insurance Crime prevention Institute

۱۶ - Munich Reinsurance Fraud Hand Book

۱۷ - یا خماننامه Bonds